

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.370 van 30 april 1998
in de zaak A. 39.039/X-3277.**

In zake : XXX,
wonende te XXX,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, op
27 juni 1988 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de op 28 april 1988 betekende beslissing
van de Minister van Justitie van 15 maart 1988 tot
verwerping van een verzoek tot herziening van de
beslissing van 10 december 1986 tot weigering van
verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te
verlaten;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1988
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 28 juni 1994 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaten J. LEJEUNE en A.-M. JENNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, in België is aangekomen op 20 juni 1986 en zich op 25 juni 1986 vluchteling heeft verklaard; dat hij op 25 juni 1986 op de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende verklaring deed na gesteld te hebben dat hij in L. verbleef van 14 januari 1985 tot 16 januari 1986 :

"...
J'ai quitté la L. parce qu'on m'a proposé soit de me naturaliser soit de servir dans l'armée.
..."

dat op 7 januari 1987 aan verzoeker de beslissing van de Minister van Justitie van 10 december 1986 tot weigering van verblijf werd betekend; dat de motivering van deze beslissing als volgt luidt :

"...

Toepassing van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 omwille van het feit dat de voornoemde na het feit dat hem ertoe gebracht heeft zijn land te verlaten of ervan verwijderd te blijven, langer dan 3 maanden in een ander land verbleven heeft en dit verlaten heeft zonder hiertoe gedwongen te zijn. Betrokkene heeft zijn land van oorsprong verlaten op 25.11.1984 terwijl hij pas in België binnenkwam op 16.1.1986. Ondertussen verbleef hij in A. en in L. (...);

dat verzoeker op 12 januari 1987 een verzoek tot herziening van deze beslissing indiende; dat hij in zijn verzoek tot herziening onder meer betoogde :

"...

Op die manier belandde hij, geheel onverwacht in L. en A., waar hij klusjes verrichtte, totdat hij terug genoeg geld had om verder door te reizen. In L. is de heer XXX gedwongen geweest het land te verlaten omwille van het feit dat men hem de verplichting oplegde zich aan te sluiten bij het leger, dat niet met zijn opvattingen overeenstemde; Zowel in L. als in A. werd hij bedreigd door XXX, hij was niet veilig in die beide landen en hij kwam er dan ook enkel omwille van het feit dat de beide landen op de transportroute lagen. ...";

dat de Commissie van advies voor vreemdelingen over het verzoek tot herziening in haar advies van 18 november 1987 onder meer stelde wat volgt :

"(...)

Betrokkene stelt dat hij L. heeft verlaten, nadat hij voor de keuze werd gesteld zich aldaar te laten naturaliseren, dan wel in het leger te worden ingelijfd, keuze die als een aantasting van zijn persoonlijke vrijheid werd ervaren, waardoor hij genoodzaakt is geworden L. te verlaten. Uit de toelichtingen ter zitting van de Commissie blijkt dat die morele dwang ernstig is geweest. De Commissie adviseert dat het verzoek tot herziening gegrond is en vooralsnog geen redenen voorhanden zijn om XXX het verblijf in België te weigeren. (...);

dat op 28 juni 1988 aan verzoeker de beslissing van de Minister van Justitie van 15 maart 1988 tot verwerping van een verzoek tot herziening van de beslissing tot weigering van verblijf van 10 december 1986, met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend; dat deze beslissing de volgende motivering bevat :

"Overwegende dat betrokkene meer dan drie maanden in L. verbleven heeft en derhalve België niet kan beschouwd worden als land van onthaal;
Overwegende dat hij zijn land van oorsprong verlaten heeft in 1981; overwegende dat zijn raadsman zelf betoogde dat hij zonder bestaansmiddelen was in L.; overwegende dat de verklaringen afgelegd tijdens de zitting van 18.11.1987 onvoldoende gestaafd werden; overwegende dat België niet het eerste land van onthaal is; overwegende dat de morele dwang niet bewezen werd;
Overwegende dat hij niet gedwongen werd L. te verlaten om redenen of omstandigheden die vallen onder de Conventie van Genève van 1951.
Het verzoek tot herziening is verworpen";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel onder meer aanvoert wat volgt :

"...
dat de commissie voor advies voor vreemdelingen besliste dat de mondelinge weergave van de gebeurde feiten blijk gaven van een bestaande hoge en ernstige morele dwang die de persoonlijke vrijheid van verzoeker aantastte bij langer verblijf in L.;
dat noch de toegang noch het verblijf in L. met de wil van verzoeker geschiedde, daar L. enkel op de transportroute lag die van XXX naar België leidde en die verzoeker tot dan toe te voet had afgelegd;
dat zijn verblijf te wijten was aan de noodzakelijkheid in L. te werken om geld bijeen te krijgen om een vliegtuigticket te kunnen aanschaffen naar België;
dat indien zijn toegang en verblijf in L. enkel uit noodzaak was, zijn verlaten uit dat land ook een noodzaak was om zijn weg verder naar België te zetten;
dat een verder verblijf in L. overbodig was gezien voldoende gespaard en verdiend geld, doch het verblijf zelfs verder onmogelijk werd, gezien de

keuze waarvoor verzoeker stond, met name zich laten inlijven in het plaatselijke leger of zich laten naturaliseren, wat in beide gevallen een aantasting was van zijn persoonlijke vrijheid en wat een ernstige morele dwang voor verzoeker betekende dat het land L. als dusdanig wel onder vrees werd verlaten, en dat verzoeker WEL GEDWONGEN WERD L. te verlaten;

dat de redenen vernoemd in de Conventie van Geneve dan ook voorhanden waren :

dat er immers een gegronde vrees bestaat voor vervolging wegens de politieke overtuiging van verzoeker, wanneer hij verblijft in het land van zijn nationaliteit en wanneer hij op doorreis was in L.;
dat de gegronde vrees voor vervolging in XXX blijkt uit onder meer de brieven die hij ontvangt vanuit zijn thuisland;

dat de gegronde vrees voor vervolging in L. erin bestond dat vervolging zou plaats vinden wanneer hij zich niet zou inlijven in het leger of zich laten naturaliseren, wat beiden een aantasting is van de persoonlijke vrijheid;

dat bovendien verzoeker wel rechtstreeks kwam van XXX, doch L. werd doorkruist uit noodzaak omdat dat land op de transportroute was gelegen en het verdienen van geld om een vliegtuigticket te kopen zo lang duurde;

dat het feit dat verzoeker alles in het werk heeft gesteld om legaal België te bereiken, nu niet kan bestraft worden op grond dat hij tijd nodig had om gelden te verwerven om België te bereiken, gezien hij onvermogen XXX had verlaten;

dat verzoeker onder morele dwang XXX is ontvlucht";

dat verzoeker aldus in het middel in essentie stelt dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is door er ten onrechte van uit te gaan dat hij L., waar hij langer dan drie maanden verbleven heeft, zou verlaten hebben zonder vrees in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status voor vluchtelingen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verklaring van 25 juni 1996 bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn vertrek uit L. verklaarde doordat men hem had voorgesteld ofwel zich te laten naturaliseren dan wel het leger te vervoegen; dat de Commissie van advies voor vreemdelingen in haar advies verwees naar deze keuze

waarvoor hij was gesteld en vaststelde dat uit toelichtingen ter zitting van de Commissie was gebleken dat die morele dwang ernstig was geweest; dat in de bestreden beslissing daaromtrent slechts werd overwogen dat de verklaringen afgelegd tijdens de zitting van 18 november 1987 onvoldoende gestaafd werden, dat België niet het eerste land van onthaal was, dat de morele dwang niet bewezen werd en dat verzoeker niet gedwongen werd L. te verlaten om redenen of omstandigheden die vallen onder de Conventie van Genève van 1951;

Overwegende dat aldus in de bestreden beslissing geen gewag wordt gemaakt van de door verzoeker ingeroepen en door de Commissie van advies voor vreemdelingen bijgetreden omstandigheid dat verzoeker L. heeft verlaten nadat hij voor de keuze werd gesteld zich aldaar te laten naturaliseren dan wel in het leger te worden ingelijfd; dat de bestreden beslissing derhalve onvoldoende is gemotiveerd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 15 maart 1988 van de Minister van Justitie tot verwerping van het verzoek van XXX tot herziening van de beslissing van 10 december 1986 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig april 1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.